

Jeg tror ikke, at denne Ængstelse for Oversvømmelser har meget paa sig, og til Støtte derfor paaberaaber jeg mig ganske særlig den Kendsgerning, at de, der for blot et halvt Aar siden vare Ordførere for disse Betæneligheder, nu selv ere komne til Rigsdagen og have erkendt deres Fejltagelse og selv bedt om at faa den Gennemskæring udført, som de for godt et halvt Aar siden paa det bestemteste protesterede imod, idet de nu ikke længer nære den Frygt for Oversvømmelser, som de den Gang havde. Det er fra Ordførerne for Beboerne nede ved det sydøstlige Hjørne af Ringkøbing Fjord, at hele Frygten stammer. Desuagtet kan det jo have sin Betydning, at man ved en saadan praktisk Foranstaltning som den, der her er Tale om, danner sig et Skøn over, om Frygten har noget paa sig eller ikke. Viser det sig, hvad jeg ikke tror, at den har noget paa sig, kan man, som sagt, lukke igen — det har Vandbygningsdirektøren atter og atter erklæret overfor mig, lader sig gøre. Bekræfter denne Frygt sig ikke, hvad jeg antager vil blive Tilfældet, saa erkender jeg, at saa bliver man vel ikke nødt til, men vil sikkert finde Anledning til at gaa videre for at opnaa de overordentlig store Fordele, som man venter sig af denne Gennemskæring. Hvilke disse Fordele ere, skal jeg ikke her komme vidtløftig ind paa. Det er ikke Ringkøbing By, det her drejer sig om, det er Fiskeriet, som i høj Grad kalder paa en Gennemskæring der for at kunne benytte Ringkøbing Fjord som en Tilflugtshavn under det Fiskeri, de ønske at drive ude paa Vesterhavet. Det er Landbruget, der, som omtalt fra anden Side, ønsker Gennemskæringen for at faa deres Enge afvandede, naar de trænge dertil, og paa den anden Side faa dem oversvømmede, naar de trænge dertil, thi dette sidste ønsker man jo ogsaa under visse Omstændigheder. Det er Interesser saa store og stærke, at jeg nok synes, at man bør kunne gaa til en Bevilling som denne for at gøre de Erfaringer, som det er fornødt at indhente, inden man tager endelig Stilling til, om man vil gaa videre, eller om man paa Grundlag af disse Erfaringer vil stoppe.

Naar man ogsaa med Hensyn til denne Bevilling særlig har nævnt, at Spørgsmaalet er nyt, først fremkommet ved tredje Behandling af Finansloven i Folketinget, saa vil jeg der henholde mig til det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) og det ærede Medlem for 11te Kreds

(Buhl). Dette er ikke et rigtigt Syn paa denne Sag. Det er ganske vist et Forslag, der først er stillet temmelig sent af mig, men det er et Spørgsmaal, der, som det ærede 6te Medlem for anden Kreds (Lunn) selv sagde, har været drøftet næsten i et Aarhundrede, saa det kan ikke være nyt for nogen, der overhovedet interesserer sig for denne Sag. Det er kun denne bestemte Form for Spørgsmaalets Løsning, som formelt set ganske vist er kommen sent frem i Folketinget, men reelt set har foreligget længe for Offentligheden og i Folketinget har været behandlet i alt Fald i de sidste to Rigsdagssamlinger. Forslaget, som det nu foreligger, er jo støttet paa de Undersøgelser og Forhandlinger, som Folketingets Finansudvalg havde Anledning til at deltage i under den Rejse, jeg foretog med det i Fjor Sommer i den paagældende Egn.

Dernæst rejste det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) Indvendinger mod Bevillingen til Havnen ved Syltholm. Heller ikke der var det en Realitetsindvending, det ærede Medlem satte i Spidsen. Det var dels den, at ogsaa denne Sag var kommen sent frem, men dels ogsaa den, at der dertil knyttedes en Bestemmelse om, at Staten ved Ekspropriation skal kunne erhverve et vist nærmere bestemt Areal ved Havnen for derigennem at tilegne Staten den Værdistigning, som ved Havnens Anlæg maatte falde derpaa. Dette sidste sagde det ærede Medlem, men det er jo ikke korrekt. Det er allerede oplyst, særlig af det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne), at det ikke er Meningen med denne Bestemmelse, at Staten alene skal have den Fordel, som derved kan indvindes. Der staar udtrykkeligt, og det er selvfølgelig ogsaa Hensigten, at Fordelen skal benyttes til saa vidt muligt at dække Omkostningerne ved Havnens Anlæg, altsaa ogsaa det Tilskud dertil, som skal indkomme fra anden Side, være sig Rødby Kommune eller dem, som i øvrigt maatte hjælpe med til at skaffe den Halvdel af Omkostningerne, som fra privat Side skal skaffes, for at Staten skal være bunden ved sit Tilbud om at udrede den anden Halvdel.

Angaaende denne Sag skal jeg i det hele henholde mig til, hvad det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds fremførte, jeg tror ikke, at det er nødvendigt for mig at føje ret meget til. Kun angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt det her foreslaaede maatte være i Strid med Grundloven, som det blev udtalt dels af det ærede 2det Medlem